

Posudek na bakalářskou práci Tomáše Pšenčného „Rozvoj vodního hospodářství na území Čech v letech 1870-1928“

Předkládaná bakalářská práce své téma měla čerpat z regionální problematiky, konkrétně měla analyzovat vliv vodního toku na hospodářskou činnost obyvatelstva ve vymezené oblasti a v dané časové periodě. Téma takto pojaté bylo nesporně náročné, na heuristiku i na konceptualizaci. Snad právě proto ve své finální verzi doznalo jistých změn, nikoli ku prospěchu věci.

Struktura předložené práce je sama o sobě problematická – sestává se totiž v podstatě ze dvou částí, jejichž vzájemná propojenost je značně sporná. Do původního konceptu byl vložen přehledný vývoj vodohospodářské legislativy s nástinem činnosti Technické kanceláře Zemědělské rady, zpracovaný koncem dubna t.r. Text tohoto pojednání je sice spíše deskriptivní, nicméně sám o sobě vcelku přínosný. Přestože jeho vazba k vlastnímu tématu je, mírně řečeno, velmi volná, představuje fakticky vlastní těžiště bakalářské práce, a to i rozsahem (s. 11-37). Druhá část, odpovídající zadání, má pouhých deset stránek, snad jen jednou zmínkou o melioracích (s. 48) se konkrétněji váže k předchozímu „obecnému rámci“. Povolena změna názvu práce vytváří na první pohled fikci kompatibility obou částí a zastírá faktický přesun těžiště práce, které původně spočívalo v regionální problematice.

Po stránce heuristické je práce opřena o texty relevantních zákonů upravujících vodní právo, dále o stěžejní publikace interpretující vodoprávní předpisy. Pojednání o Technické kanceláři Zemědělské rady vychází v podstatě ze dvou dobových studií doplněných údaji z vydaných zpráv o činnosti technické kanceláře. Část věnovaná Rakovnickému potoku čerpá především z vydaných přehledů dějiny Rakovníka, v sedmi případech spíše ilustrativně odkazuje na pramenný materiál. Původně plánovaný archivní výzkum (vodní knihy, rybářské knihy, fondy okresních úřadů Křivoklát, Rakovník a Jesenice, fondy samosprávy obcí, jimiž Rakovnický potok protéká) ustrnul na několika výše uvedených jednotkách.

Cílem práce deklarovaným v úvodu je „prokázat, že období let 1870-1928 bylo dobou velkého rozvoje vodního hospodářství v právní, institucionální i praktické rovině“ (s. 9). Lze konstatovat, že toto se v zásadě podařilo v kapitolách „Zákonná opatření upravující vztah společnosti k užívání vodních toků“ a Technická kancelář Zemědělské rady ...“ Důkladná pozornost je věnována obsahu jednotlivých zákonných norem upravujících vlastnictví (i povinnosti z něho plynoucí) a užívání vodních toků, zřizování a působení vodních společenstev (družstev), meliorační a regulační práce. Přehledně je nastíněna činnost Technické kanceláře s důrazem na práce meliorační, přihlíží se i k problematice jejich

financování. Některé části, jako např. „Pozemková reforma 1919 v kontextu meliorační činnosti“ (s. 36), působí nedotaženě a zkratkovitě. Výklad pro převažující deskriptivnost je ale plochý, nenajdeme komplexnější vyhodnocení a vlastní závěry.

Kapitola šestá, „Vliv vodního toku na hospodářství regionu na příkladu Rakovnického potoka mezi lety 1870-1928“, označená nepatříčně jako případové studie (rozhodně postrádá její charakter), je nejslabším místem předkládané práce, ačkoli právě problematika, o níž měla pojednávat, se měla stát stěžejní částí této bakalářské práce. Rozhodně není tím, co se slibuje v úvodu, totiž že bude rozvoj vodohospodářství prezentován na regionální úrovni a vyhodnocen dopad státní vodohospodářské politiky (s. 9). Jen čtyři stránky, necelá polovina z textu této kapitoly, se věnuje vymezenému období. Jsou v nich zmínky o regulaci potoka v souvislosti s výstavbou železničních tratí a o povodních, první desetiletí Československa v podstatě vypadlo, podivně působí i přes pravděpodobný překlep v letopočtu necelých pět řádek v podkapitole 6.8. „Využití toku po roce 1948“. Očekával-li čtenář, že po obecném legislativním a institucionálním rámci v následném textu se poučí o tom, jak se tento „rámec“ věci vodohospodářských promítal do regionu a s jakým výsledkem, bude zklamán.

Po formální stránce předkládaná práce splňuje požadavky (až na drobnosti, např. na titulním listu chybí anglický název), jazyková i stylistická úroveň je velmi dobrá. Celkově ale je práce na hraně únosnosti a jen s nemalou benevolencí ji lze doporučit k obhajobě.

Návrh hodnocení:

V Praze, dne 12. 06. 2015

prof. PhDr. Drahomír Jančík, CSc.